

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Sophus Claussens lyrik :

Citation: Claussen, Sophus: "Sophus Claussens lyrik :", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens lyrik* :, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 304.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-claussen12val-shoot-idm140570240139088.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens lyrik :

Pompeji

M

Forlæg: Va 110-112

NKS 1340, 8°, VII, 36 (udførligt udk. fra 1894-1895, jf. *Dj III* 201: manus.beskrivelse til *Længsel efter Neapel* og Addenda s. 444 f.

Opnr. DS

K

Pompeji, blev begravet i aske og pimpsten v. Vesuvs udbrud 79 e.Kr. Byen var omgivet af en mur på 3,2 km

Ricini, evt. anden staveform af Resina, der ligger 7 km sydøst for Napoli v. foden af Vesuv. Den er bygget dels over det gl. Herculaneum, dels på lavastrømmen fra Vesuvs udbrud 1631

Lacrima Christi, lat. Kristi tåre(r), ital. vin fra Vesuvs omegn 305

Novice, person, som gennemgår en prøvetid inden optagelse i et kloster

Porta Marina, hovedindgangen til Pompeji; førte tidl. ned til havneområdet

det raa Hav, reminiscenser af forestillinger om de fire elementer ses gn. hele *Va*. Havet kan således m. føje opfattes som et billede på lidenskaben

Valmuer, om blomsterne som muligt symbol på en forvrænget, ufrugtbar, men tillokkende eros, se evt. *By*, kap. *Flaminia*

Ovid (43 f.Kr.-17 e.Kr.), romersk digter. I *Metamorphoses* (Forvandlinger) skildrer han i virtuost-flydende heksametre forvandlingsfabler fra den gr. mytologi og op gm. tiderne

Oxe, jf. s. 301

Kippe, beværtning, knejpe

Vox. De pompejanske freskomalerier er bl.a. karakteristiske v. deres gule og mørkrøde farver og de større figurbilleder af en blank overflade, der af nogle forskere tilskrives en voksteknik i forb. m. væggenes behandling m. marmorstøv

Venus, Venus var byens skytsgudinde; rester af et pragttempel for hende ses tilhøjre for Porta Marina. I Apollontemplet befinder der sig en Venus/Afroditestatue

Neptun, havets gud, svarer til gr. Poseidon

Jupiter, svarer til gr. Zeus. Jupitertemplet er byens største tempel. I cellaen fandtes et Jupiterhoved af marmor (nu i Nationalmuseumet i Napoli)

aaben, *forstenet Hjærtemuskel*. Silvios status her v. første bogs slutning

I forlængelse af sit ophold i Napoli offentliggør SC 15.- 26.7.1894 i *L-F.F.* de 7 afsn., der samles til *Unge Dage i Neapel* i *Ft* 124-141. En pendant hertil er fortællingen *Hr. Sørens Rejse til Neapel I-VII, Adresse Avisen* 26.12.1905

L

GM 37 ff. 306 *Baggrund for Anden Bog, I Ligurien*, indledt af *Et Billed paa min Væg ...* (se s. 232): Silvio er vendt tilbage til Paris, hvor han nu fortæller nogle venner, hvad der videre skete ham på tilbagevejen op gennem Italien. I badebyen Rapallo, hvor han har slået sig ned, møder han en italiensk officersenke Clara, og sammen flytter de til den nærliggende, mindre by Santa Margherita Ligure, hvor de tilbringer et par lykkelige måneder i en lejet villa, før Silvio i september drager til Paris og Clara til Rom. Selv siger Silvio, at han har *elsket en Niece af en Kardinal, og hun lignede Michelangelos Madonna i Rom, saa han mange Gange selv troede, at han havde elsket Pavens Madonna*. Han fortsætter med at fremhæve, at også han har foretaget en valfart *til Mont' Allegro og Madonnas forunderlige Kilde* - og dernæst følger prosadigtet herom. Valfartens mål beskrives videre i et kort kap., hvorefter - *Det tabte Paradis* - opsummerer hele bogens - og forsåvidt forfatterskabets hidtidige - trefasede udvikling. Resten af bogen (p. 137-209) genfortæller forholdet fra dets begyndelse til dets afvikling, og der sluttet med *Hjemfart*. En fortolkning af denne usædvanlige kærligheds- og forvandlingshistorie er givet i udgavens spredte krydshenvisninger og i den samlede efterskrift; jf. i øvrigt litteraturhenvisningerne s. 293